

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KLEP DICHT!

Een sociale tragikomedie in zes scènes

door

Jack Staal

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3447

PERSONAGES

(2 dames – 5 heren)

JEF :

SWA :

NADIA :

BRUNO :

CHEF :

VANESSA :

PJOTR :

DECOR

Een schaftlokaal. Een deur naar het magazijn, een deur naar bureau chef. Tegen de muur een lavabo met kraan. Verder een ijzeren bureeltje met een prikbord erboven, een bureaustoel op wieltjes, een ijzeren tafel met stoelen, een ijskastje, een ijzeren kast, een groot ijzeren vat, een klein ijzeren vaatje, een schab met gereedschap enz. Een paar kartonnen dozen, een krat, een paletkar, een dartbord, affiches met gevarentekens. Een kapstok met daaraan veiligheidshelmen en gasmaskers.

KORTE INHOUD

Een chemisch bedrijf ergens in het havengebied. De dagelijkse routine van een ploeg arbeiders wordt er zwaar verstoord door een ingrijpende commerciële beslissing van de raad van bestuur. Het zwaard van Damocles zwaait boven ieders hoofd, waardoor niet iedereen zich van zijn beste kant laat zien. Het eigen vel moet eerst gered worden en de kleine kantjes komen bij sommige van hen onvermijdelijk boven drijven. Waardoor conflicten nooit ver weg zijn.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

(Maandagochtend. De scène is donker. Enkel van onder de deuren komt een streep licht. Jef op in grijze stoffjas via deur magazijn. Hij ontsteekt de lichten, zet zijn blauwe helm op, haalt een thermos uit zijn tas, daarna een Tupperware doos die hij in de ijskast zet. Blijft eventjes staan luisteren aan de deur van het bureau, zet zich aan het bureeltje, drinkt koffie en bekijkt de orders die aan het prikbord hangen. Chef zeer gehaast op deur bureau. Hij draagt steeds een maatpak met das en eventueel een stijlvolle overjas. Op zijn neus een gekleurde modieuze bril. Indien nodig gebruikt hij zijn houtkleurige veiligheidshelm.)

JEF : Chef, goeiemorgen!

CHEF : *(luid)* Ja ja ... Zeg Jefke, den Dobbelaars heeft juist naar de sociale dienst gebeld. Die gaat vandaag niet komen want zijn grootvader ligt op sterven. Ik heb dus right away een interim besteld om die order van Bratislava zeker deze maand nog gefixt te krijgen, okay?

JEF : Ja ja, oké chef, maar euh..

(De chef is al vertrokken en trekt de deur brutaal achter zich dicht.)

(prevelt) Heeft die wel ervaring met dit soort werk? *(Gaat hoofdschuddend terug zitten.)*

(Swa op in overall deur magazijn, rood-witte sporttas in de hand. Hij heeft twee blauwe ogen.)

SWA : Morgen.

JEF : Morgen Swakke! Wat nu, was uwe schat niet goed gezind?

SWAKKE : Nee nee Jefke, maar 't was gisteren Antwerp-Beerschot hé!

JEF : Ah ja?

SWA : Jaja.. Een vriendenmatch..

JEF : Och zo, een vriendenmatch? En tijdens die vriendenmatch hebben de vrienden van den Beerschot u dan euh.. (*Maakt een vuist*) heel vriendelijk een hand gegeven, zullen we maar zeggen?

SWA : Nee nee Jefke, da's pas veel later gekomen!

JEF : Ah, dat was achteraf?

SWA : Ja ja, want tijdens die match is er voor 't zeggen niks abnormaals gebeurd. Ja, we hebben wat met stenen naar mekaar gegooid en we hebben een steward zijn pots (muts) in brand gestoken, maar voor de rest.. geen baldadigheden. Goed geamuseerd zoals altijd. Maar na de voetbal, dan was 't patat hé.. En da's eigenlijk heel onnozel gekomen zenne.

JEF : Allee, ge zoudt nu zeggen!

SWA : Ja, ik wou in 't naar huis gaan bij de Chinees algauw een bakske sop soy gaan halen.

JEF : Sop soy.

SWA : Ja, ik mag dat graag. Da's iets met sonjascheuten in.. Maar enfin soit, ik zat op die moment nog helemaal in de flow van die match hé Jefke. En ook wel wat in de flow van een stuk of veertien Jupilers moet ik eerlijk toegeven. Maar dat speelt nu gene rol. Ik ben al zingend bij die Chinees binnen gegaan. En uit volle borst hé: Rood en wit, de liefdevolle kleuren... ge kent dat.

JEF : Nee, ik ken dat eigenlijk niet. Maar wat was dan 't probleem?

SWA : Wie heeft er nu erg in dat daar vijf hooligans van den Beerschot zitten te boeffen!

JEF : 't Is niet waar! En ge zijt die toch niet beginnen uitdagen zeker?

SWA : Maar bijlange niet Jefke, zo zit ik niet in mekaar, dat weet ge toch! Ik deed precies of ik had ze niet gezien. Maar in 't voorbijgaan ben ik dan blijkbaar heel eventjes met mijn vlag in hun potje curry blijven hangen.

JEF : Ai ai! En die Beerschot supporters kwaad natuurlijk?

SWA : Nee nee, ikke hé!

JEF : Gij?

SWA : Ah ja, want het was mijn vlag die vol curry hing!

JEF : En wat hebt gij dan gedaan?

SWA : Ik heb op slag hun tafel omgedraaid!

JEF : Dat meent ge niet!

SWA : Jawel, dat meen ik wel! *(beeldt uit)* Arré roefel! Die ene zijn Pekingend vloog los tot tegen de plafond!

JEF : En toen zijn die mannen beginnen knokken?

SWA : Nee nee, toen kwam er ineens zo een Chinees garçonke naar mij gestoven. *(wijst naar zijn middel)* Ja, zo groot was hij zie! Nog de helft kleiner dan gij! Precies zo een Pokkemon. En die zegt razend kwaad tegen mij: Excuseel meneel, maal aglessievelingen die in ons lestaulant ploblemen komen veloolzaken weigelenen wij te selvelen! Daal is de deul! Pas op, en in normaal omstandigheden had ik mij nog kunnen inhouden zenne Jefke. Maar die rijstkakker had nu ook nog eens juist een wit hemd aan met een mauve giletke daarover, kunt ge 't u eigen voorstellen?

JEF : Nee, dat kan ik mij niet voorstellen Swakke.

SWA : In ieder geval, dat was voor mij den Beerschotse druppel die mijne Antwerp emmer deed overlopen! Ik schaarde *(greep)* hem bij zijn strikske, ik trok zijne kleine neus tot vlak tegen die grote fok van mij, en ik zei: Wat is't Chinese galnaal, moet ik u eens een kwaltieltje in de zoetzule saus leggen? ... Tja, en toen is 't gebeurd hé.

JEF : Toen heeft hij zijn vuist tegen uw oog geplant?

SWA : Nee nee, zijn vuist niet... Zijne voet!

JEF : Zijne voet? Hoe kan dat nu?

SWA : Ja, dat noemen ze zwizwitsoe hé Jefke.

JEF : Hoe noemen ze dat?

SWA : *(maakt een beweging met zijn been.)* Zwizwitsoe. Kent ge dat niet? Da's een oosterse gevechtsport.. Uitgevonden in euh.. allee ja, in 't Oosten zogezegd hé. Zeg, en dat kennen die Chinezen allemaal zenne. Die zijn daar mee opgegroeid, met die zwizwitsoe. Die kunnen bij wijze van spreken uwe kop eraf stampen terwijl dat ze ondertussen op hun gemakje den overschot van uw ribbetjes aan 't afruimen zijn.

JEF : Zijt ge nu niet wat aan 't overdrijven?

SWA : Overdrijven? Door die techniek uit het Oosten ben ik begot vijf minuten buiten

westen geweest! Ik lag juist tussen twee rijsttafels in. Deze morgen zat er nog altijd kroepoek in mijn oren! Ja, dat waren malheuren zenne.

JEF : Over malheuren gesproken! Al een chance dat ik hier na de shift altijd alles nog eens controleer voordat ik naar huis ga hé. De veiligheidsklep van de oven was de vrijdagavond weer niet open gezet!

SWA : De veiligheidskl..? Amai m'n oor, en da's niet koosjer hé Jefke!

JEF : Dat kan ik geloven dat dat niet koosjer is! Want dan kan die warmte niet weg hé!

SWA : Ah nee, da's zeker niet! Dan kan die niet weg, die warmte!

JEF : En dan krijgt ge te veel gasvorming!

SWA : Ja, dan krijgt ge te veel gas hé Jefke! Gegarandeerd te veel gas krijgt ge dan!

JEF : En dan kan die ontploffen, die oven!

SWA : Da's zeker dat! Dan kan die zo de lucht in vliegen!

JEF : Hij was trouwens al helemaal oververhit.

SWA : Och gij?!

JEF : Heel 't magazijn hing al vol smoor!

SWA : Oh!

JEF : Dat is nu al de zoveelste keer dat dat gebeurt! En er hangt pertang (nochtans) zo een plakkaat boven hé: veiligheidsklep openen na einde afzak. Met drie uitroeptekens alstublieft!

SWA : Ja, daar kunt ge nu niet neven zien hé Jefke, neven die plakkaat. Jamaar, maak dat nu weer mee zeg, die veiligheidsklep niet open gezet verdomme! Welke fomp (stommerik) heeft dat nu weer gelapt allee?

JEF : Ja, die fomp dat zijt gij, hé Swa!

SWA : Ikke?

JEF : Ah ja, gij hebt toch als allerlaatste aan de afzak gestaan hé?

SWA : Ikke als allerla... De vrijdag? .. Dat weet ik niet zenne Jefke, wat ge nu zegt!

JEF : Ikke wel Swa, ik weet dat goed genoeg. Want ik heb het u zelfs nog gevraagd.

SWA : Wat hebt gij nog gevraagd?

JEF : Ofdat ze open stond!

SWA : Ofdat wat open stond?

JEF : Awel, die veiligheidsklep hé!

SWA : Ah ja ? Daar weet ik niks van. Zeg, en wat zou ik dan volgens u gezegd hebben

zogezegd?

JEF : Dat ze open stond tiens!

SWA : Serieus? (*denkt na*) En gij zijt zogezegd heel zeker dat ik dat was?

JEF : Ja, dat waart gij Swa, honderd procent!

SWA : Tja, als dat waar is wat gij beweert, pas op en ik zeg wel als hé, dan hebben ze die klep achter mijn gat terug dicht gezet!

JEF : Terug dicht gezet? Die veiligheidsklep?

SWA : Ge weet gij evengoed als ik dat er hier in dat fabriekske krawaten rondlopen die niet te schatten zijn hé.

JEF : (*cynisch*) Ja, dat weet ik ja... In ieder geval, die gasten van de onderhoud waren hier bezig. 't Is te hopen dat het niet aan de grote zijn oren komt hé!

SWA : (*kijkt benauwd naar deur bureau*) Jamaar, ge gaat dat tegen de grote dan toch niet vertellen zeker hé Jefke, dat ge zogezegd verkeerdelijk denkt dat ik zogezegd als laatste zogezegd verkeerdelijk die klep vergeten open te zetten ben... zogezegd.

JEF : (*zucht*) Als 't zo ver is dan zullen we er weeral maar een capabele uitleg aan geven.

(*Nadia in overall op deur magazijn. Ze draagt een rugzak.*)

NADIA : Yo mannen.

JEF : Goeiemorgen Nadiake.

SWA : Morgen.

NADIA : Amai 't is frisjes hé zeg.

JEF : Ja, 't is noorderwind hé meiske en bij noorderwind is 't altijd koud.

SWA : Jot, 't is eender van welke kant dat hij komt.

NADIA : (*ziet Swa zijn ogen*) Hoe ziet gij eruit?

SWA : Een vrije trap tegen gekregen. (*lacht luid*) Hé Jefke? Van een Chinese spits van den Beerschot! (*lacht nog luider*) En ik was buitenspel! (*komt nu niet meer bij*)

(*Nadia zet zich aan tafel. Bruno in overall gewichtig op deur magazijn. In zijn hand een mooie boekentas.*)

BRUNO : Morg-ééééééééééén.

JEF : Ah, den Bruno is terug zie!

SWA : *(nog nalachend)* Bruno.

BRUNO : Amai, schoon mauve kleurtje Swakke. Zijt ge eindelijk voor de juiste geworden?

(Swa stopt abrupt met lachen. Bruno zet zich aan tafel.)

JEF : Gij hebt anders ook geen mis kleurtje hé Bruno. 't Zonnetje scheen weer volle damp in Thailand zeker?

BRUNO : Zoals altijd hé. Vierendertig graden.

JEF : Allee, en uw vrouwtje is dan weer niet mee geweest jong?

BRUNO : Nee nee, Thailand dat is niks voor haar. Dat is een coté voor warmbloedige mensen.

NADIA : *(cynisch)* Ja ja, dat weten we. Daar staat dat voor bekend hé.

BRUNO : Trouwens, en er moet toch iemand bij de kinderen blijven.

NADIA : Uiteraard. En als ge er dan al zes hebt...

SWA : En dan tellen we die van ginder er nog niet bij hé.

JEF : Gaat ge nu nog eens terug?

BRUNO : Binnen vijf maanden zie. 't Voorschot is al gestort.

NADIA : Rechtstreeks doorgesjast van de kindervergoeding zeker?

BRUNO : Zoudt ge uw degoutante opmerkingen alstublieft eens willen opsparen voor uw vriendinnetje madam Fimmers! In die haren beerput zal zeker stront genoeg zitten om in te roeren!

(Stilte. Jef leest de krant. Nadia checkt haar smartphone. Swa geeuwt. Bruno steekt een sigaret in zijn mond.)

NADIA : Ge gaat die stinkstok toch weer niet aansteken hoop ik?

BRUNO : Wie gaat mij tegenhouden?

JEF : *(bemiddelend)* Bruno jongen, voor de zoveelste keer, ge weet goed genoeg dat het tegenwoordig verboden is om te roken op de werkvloer hé.

SWA : Dus als ge wilt smoren dan zult ge boven op tafel moeten gaan staan maat! *(lacht)*

BRUNO : Als 't verboden is om te roken op de werkvloer dan wordt het hoog tijd dat de firma ergens een rooklokaal voorziet hé Jefke. Of anders zal ik verdomme eens naar de vakbond bellen zenne!

NADIA : Ziet dan maar uit dat de directie dat niet te weten komt!

SWA : Nee, want anders dan zult ge vanzelf mogen smoren! .. Maar 't zal dan wel een sigaar zijn deze keer!

(Vanessa hautain op via deur magazijn. Ze is gekleed in een vrij strak en sexy mantelpakje, heeft een diplomatenkoffertje in de hand en keurt de anderen geen blik waardig.)

VANESSA : Gezelschap.

JEF : Juffrouw De Tremmerie!

SWA : Ja. *(Staart haar als verdoofd en met open mond na.)*

VANESSA : *(Opent deur bureau en dan overdreven vriendelijk.)* Een goeie morgen meneer Braakman! *(af)*

NADIA : *(imiteert haar)* Een goeie morgen meneer Braakman! Daar zoudt ge nu van beginnen braken zie, als ge die bezig hoort!

BRUNO : Ja, die kan nogal eens in de grote zijn gat kruipen hé!

NADIA : Niet normaal!

SWA : Dat doen die bediendes allemaal bij hunnen baas, in hun gat kruipen. Dat noemen ze glijdende werktijd, wist ge dat niet? *(lacht)*

NADIA : Een fameuze dikke nek is 't!

SWA : Pas op, ze heeft wel niet alleen een fameuze dikke nek hé! Ze heeft ook nog een koppel ander dingen die dat fameux dik zijn. *(lacht)* Hé Jefke? *(Geeft maat borsten aan.)* Die heeft nogal eens konijnen achter haren draad zitten hé, de die. Ja, dat zijn Vlaamse reuzen zenne! Daarom versta ik dat wel dat gij daar een beetje jaloers op zijt zenne Nadia.

NADIA : Ikke jaloers?

SWA : Ah ja, want gij hebt maar een koppel dwergkonijntjes hé! *(lacht weer)*

NADIA : Houdt uw soeplippen maar al opeen hé Swa, of ik zal subiet uw blaffeturen *(rolluiken)* eens terug laten zakken!

SWA : *(Stopt weer abrupt met lachen en is duidelijk gekrenkt.)* Mensen uitlachen met hun lichamelijke gebreken dat is niet netjes, hé Nadia.

NADIA : Zeg hé, dat was maar om te zwanzen hé maat!

SWA : Kan goed zijn. Maar ge moet wel weten met wat dat ge zwanst hé.

(stilte)

BRUNO : Hebt ge 't al gelezen Jefke?

JEF : Wat?

BRUNO : Over 't pensioen.

JEF : Ah, datte. Ik zag het hier juist staan zie.

BRUNO : Ze zijn hun gangen weer aan 't gaan in Brussel zenne. Als 't zo voortgaat dan zullen we straks nog moeten blijven werken tot we tachtig jaar zijn.

NADIA : Dan kunnen we hier met ne rollator beginnen rondrijden in plaats van met ne vorklift.

JEF : Och, zo ver zullen ze 't wel niet drijven zeker.

BRUNO : 't Is te hopen voor hen van niet, want anders dan gaan ze wat meemaken, geloof het!

SWA : Wat gaat ge dan doen Bruno? Hé, wat gaat ge dan doen?

BRUNO : Dan leggen we de blok erop tiens!

SWA : Waarop Bruno?

BRUNO : Ja, op 't werk hé Swakke, op wat anders?

SWA : Ik dacht misschien op die politiekers hé.

JEF : Och, wie gaat ge daar nog voor meekrijgen Bruno?

BRUNO : Daar zoudt ge nog lelijk van kunnen verschieten!

JEF : We zijn niet meer in de jaren zeventig zenne. Toen begonnen ze al te staken als ze er nog maar aan dachten. Nu kunnen de mensen dat niet meer. Ze zitten allemaal met een huishuur van hier tot ginderachter.

NADIA : Om over hun ander afbetalingen nog maar te zwijgen.

SWA : Ik moet nog maar twee stortingen doen ikke, en dan is 't effen.

NADIA : Uw appartement?

SWA : Nee nee, mijn vals gebit!

(Chef gehaast op. Vanessa erachter met dossier.)

CHEF : *(kijkt op zijn horloge)* Dus laat u daar vanvoor op 't secretariaat geen blazen wijsmaken hé Vannesake, dit dossier zit in pole position hé! Dat is topprioriteit! 't Is extreem important dat dat zo rap mogelijk gesigneerd worden door de CEO!

VANESSA : Ja ja, meneer Braakman, ik zal ik er persoonlijk op toezien! Zonder fout! Daar moogt ge op rekenen!

(Chef en Vanessa af deur magazijn.)

NADIA : Hu! Hoor dat maar eens af zie! De dag is nog maar juist begonnen en de achterkant van zijne veston hangt al helemaal vol slijm.

SWA : Haren achtertrein mag er pertang (nochtans) ook zijn zenne. Daar wil ik ook wel eens mee meerijden! *(lacht)*

JEF : Pas maar op dat ze het niet hoort, of ge wordt nog aangeklaagd voor seksuele intimidatie!

BRUNO : Ik vind er niks aan, aan die bleekscheet.

SWA : Gij valt meer op koffie met melk zeker?

NADIA : Chichi madam! En daarbij, als dat uw job is, een hele dag achter een vent zijn hielen lopen...

JEF : *(Staat recht en neemt blad van prikbord.)* Over job gesproken mannekes, ik zat hier nog met iets...

BRUNO : 't Is nog geen acht uur hé Jefke, 't is nog vier minuten van. En vanaf dan worden we maar betaald dus... Trouwens, waar zit den Dobbeleers eigenlijk weer? Die zijne wekker staat nog op 't winteruur zeker?

JEF : De Micki komt vandaag niet Bruno.

BRUNO : Hoe, die komt vandaag niet?!

NADIA : Nu weeral niet?!

JEF : Hij heeft een dag klein verlet gepakt. Zijn grootvader ligt op sterven.

BRUNO : Jammaar, zwans nu niet hé zeg! Da's nu aanhoudend wat met dat gastje! Die is hier op de duur meer niet dan wel! Dan heeft hij de diarree, dan gaat hij

verhuizen, dan is zijn moeder van een trapleerke gevallen en nu ligt zijn grootvader weer op sterven! Wat zeg ik? Nog maar eens hé!

NADIA : Ja, dat is nu al de derde keer geloof ik, dat die op sterven ligt!

JEF : Pas op, dat zijn wel zaken die kunnen gebeuren, hé meiske.

SWA : Ja, da's nu wel waar zenne, wat Jefke zegt. Want pakt nu mijn grootvader hé.. Die is ook twee keer gestorven voordat hij dood was. Maar ik was daar spijtig genoeg zelf niet bij. Toen kreeg ge daar nog genen dag voor, om iemand te zien sterven. Toen da'k van de vroege kwam hadden ze hem al opgeladen. En zijnen inboedel ook.

BRUNO : Kan allemaal goed zijn, maar mij maakt dat ventje toch niks meer wijs, geloof het! Die zijn verhaaltjes zouden bij mij niet pakken moest ik ploegbaas zijn!

JEF : Och, da's nog jong hé.

BRUNO : Wat zegt gij nu Jefke? Jong? De Micki is verdomme vijftientig jaar! Zeg, en hoe lang is hij al aan 't werken? Iets meer dan een jaar? Weet gij hoe oud dat ik was toen ik begonnen ben? Zestien jaar alstublieft! Zestien hé!

SWA : Ikke veertien!

NADIA : Veertien?

SWA : Ja ja Nadiake, met een leercontract. Op de vroegmarkt bij de groenten. Ik was de man van de knolletjes (radijsjes). Pas op, en dat moet ge niet onderschatten zenne, instaan voor de knolletjes. Da's iets dat ge moet kennen. Want 't één knolletje is 't ander niet hé.

NADIA : Maar enfin zeg, veertien jaar! Dan zijt ge eigenlijk nog een kind.

SWA : Ge moogt gerust zijn. Ik piste 's nachts nog in mijn bed.

(Ze lachen.)

NADIA : Al een chance dat ze dat afgeschafte hebben, die kinderarbeid.

BRUNO : Kan goed zijn, maar langs den andere kant is de jeugd van tegenwoordig veel te veel verwend op dat gebied. Ze willen er de dag van vandaag allemaal een ingenieur of een dokter van maken.

SWA : En ze hebben soms maar 't verstand van een sprinkhaan.

BRUNO : Dus mogen ze van de mama en de papa eerst naar 't school gaan tot ze een

baard hebben tot tussen hun tenen, dan mogen ze nog een sabbatjaartje pakken, dan mogen ze nog een tijdje gaan doppen en dan worden ze eiiiiiiindelijk poeslief gevraagd of ze alstublieft eens zo vriendelijk zouden willen zijn om te gaan werken. Ja maar, en dan verschieten ze ervan dat die snotneuzen geen verantwoordelijkheidsgevoel hebben. Toen dat ik zo oud was als de Dobbeleers was ik verdomme al twee jaar getrouwd!

SWA : Wat moet ik dan zeggen! Ik was toen al twee keren gescheiden!

JEF : De Micki gaat binnenkort wel vader worden, dat weet ge hé.

BRUNO : Dat heeft hij speciaal gedaan om klein verlet te krijgen, geloof me!

JEF : En hij heeft uiteindelijk wel een A1 hé Bruno. Die heeft verstand van computers. En dat is iets dat wij niet kunnen zeggen hé.

NADIA : Hela hela, ik heb thuis ook een computer hé Jefke!

JEF : Ja ja, dat weet ik Nadiake, dat weet ik. Ik ook. Maar wat zitten scrollen op facebook da's toch nog wel net iets anders dan ervoor gestudeerd hebben hé.

SWA : Ik ben ook van plan om een computer te kopen. Een Apple met een flat screen. Ja, ik ben al gaan zien in de Mediamarkt. Prachtig beeld zenne. Volgens die verkoper is dat omdat daar heel veel pikkels in zitten.

NADIA : En wat gaat gij daarmee doen, met die computer?

SWA : Hartenjagen! (*lacht*) Verstaat ge 't Jefke? Hartenjagen! Dat kunt ge langs twee kanten bezien hé! Hé, ik zal nogal krollen zenne!

NADIA : Denk eraan dat dat niet goedkoop is hé Swakke, een computer.

SWA : Allee niet Nadia! Voor vijftig euro hebt ge er al ene.

NADIA : Een computer voor vijftig euro?

SWA : Ja, per maand wil ik zeggen hé.

BRUNO : Da's nu een schoon voorbeeld zie! En zo zijn we hier met meneer Micki Dobbeleers zijn computerkennis ook goed af. We moeten er nondedju elke keer voor meewerken, voor die niksnut!

JEF : Jamaar, dat komt allemaal in orde Bruno. Er komt subiet een interim bij.

BRUNO : Ja. Waarschijnlijk weer ene die nog nooit een vat van dichtbij heeft gezien!

JEF : Och, als 't er op aankomt dan zal ik wel een tandje bijsteken.

BRUNO : Dat zal 't beste zijn, want ik ga het zeker niet doen!

(Chef gehaast op deur magazijn gevolgd door Pjotr.)

CHEF : *(Tikt op zijn horloge.)* Awel vriendjes wat is de problem? Is uwe tiktak stil gevallen of wat? Helm op en handschoentjes aan hé! Ik weet wel dat het vandaag maandag is maar ge wordt hier niet betaald om koppijn te hebben! Time is money!

(Nadia, Bruno en Swa staan recht en zetten hun gele helm op.)

By the way Jefke, ik heb hier zoals gezegd een interim bij om die order voor Bratislava rond te krijgen. 't Is een Pool, hij heet Pjotr en hij kent bij wijze van spreken maar drie woorden Vlaams. Maar dat speelt gene rol, hij is goedkoop en go, go, go dat verstaan ze overal. Laat hem zijn Poolse knitsen maar eens goed afdraaien. Zeg en houdt er rekening mee dat Bratislava onze vetste klant is hé gasten! Dat wil dus zeggen dat we voor de helft van volgende maand vijftig trailers moeten leveren met elk tweehonderd vaten van honderd kilo erin, witte markage, alles gebonden en strak geladen in verband. Dus werkt secuur en maak er geen mess van hé! Geen kapotte vaten, geen slotjes tegeneen en elke keer heel den handel goed stutten met een schot! *(Tikt tegen zijn hoofd.)* Heeft iedereen dat in zijn harde schijf zitten? Ah ja, waar wacht ge dan nog op? Geef hem garen (aan de slag) hé gasten! We zijn een Duits bedrijf, dus wir schaffen das! Go go go, go, go, go! *(Wil snel af bureau maar bedenkt zich en steekt zijn hoofd terug binnen.)* Och ja, en vooraleer dat ik het vergeet! Wat afgelopen vrijdag betreft...

SWA : *(snel)* Ze hebben ze achter mijn gat terug dicht gezet chef!

CHEF : Wat is dat Smeulders?

SWA : Ze hebben ze achter mijn gat terug dicht gezet... Hé Jefke?... Zogezegd.

CHEF : Wat hebben ze achter uw gat terug dicht gezet Smeulders ... Zogezegd?

SWA : Awel die klep hé chef. Hé Jefke? Die hebben ze achter mijn gat terug dicht gezet hé? Zogezegd.

CHEF : *(cynisch)* Neem me niet kwalijk meneer de ingewikkelde, maar over welke klep hebt gij het nu eigenlijk feitelijk!?

SWA : *(benauwd)* Euh.. Jefke? Over welke klep heb ik het nu feitelijk eigenlijk...